

[Ninn-Hansen]

gørelse, der kan bevirke, at man nu kan få en overskudsdelingstanke gennemført sammen med regeringen.

Det tredje spørgsmål må jeg rette til andre end arbejdsministeren. Det er et spørgsmål, som jeg vil rette til regeringens nærmeste, altså de partier, der trænges for at sidde lårene af regeringen – for at sige det på en anden måde. Jeg vil spørge disse partier, om de nu har gjort noget for at få denne sag ind på rette spor. Jeg står her med et dokument, og det er vel årets dokument. Det skal ikke forveksles med århundredets dokument, for det er det bestemte ikke, men det er årets dokument. Det er en aftale imellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, og det dokument er på 13 sider. Jeg vil springe de første 12 sider over, for der står ikke noget væsentligt. På side 13 står der noget. Der står nemlig – jeg tillader mig, hr. formand, at citere:

»Partierne er i øvrigt enige om, at overskudsdeling og rentefradragsomlægning ikke er omfattet af aftalen.

Partierne tager til efterretning, at regeringen i den kommende tid fortsætter sine bestræbelser på at gennemføre overskudsdeling og rentefradragsomlægning.

Regeringen har oplyst, at allerede tekniske forhold bevirker, at lovgivning ikke vil kunne få virkning i forligningsperioden.

Centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti oplyser, at disse partier også af økonomisk-politiske årsager ikke kan medvirke.«

Det er i sandhed et vældigt dokument. Det er noget, der fortæller os, hvordan vi skal klare fædrelandets forhold, og jeg synes, jeg må bringe min lykønskning til de partier, jeg omtalte for, og som jeg har bedt om at svare mig. Der har man virkelig sat spærrebom for socialdemokratiet. Der har man fået ret i det, man sagde: ja, ja, men hvis ikke vi var der, ville socialdemokratiet nok gå videre. Jo, jo, der står, at regeringen fortsætter bestræbelserne – der er lidt om det tekniske, det ved jeg ikke rigtig hvad betyder – men man har sagt: ja men vi stemmer da imod. Det er altså det, der er opnået ved den forligningsaftale. Vi andre kan jo være trygge, når vi har sådan nogle partier til at opstille virkelige barrierer for socialdemokratiets tanker om at lave samfundet om.

Det er jo det, man siger man vil gøre. Hr. Hans Jørgen Jensen har jo tydeligt sagt ved

adskillige lejligheder: det her interesserer os af én eneste grund: vi vil lave samfundet om. Der bliver nikket mange gange, når jeg gentager det – ikke så godt som hr. Hans Jørgen Jensen kan sige det, men det er det, det drejer sig om. Men så har vi jo de tre partier til virkelig at standse det – sådan at regeringen fortsætter bestræbelserne. Det er den måde, man standser det på. Til lykke med det fornyede makkerskab! Jeg synes, der er gjort en virkelig indsats af de tre partier.

Mit sidste spørgsmål – både til mig selv og til andre – skal være: hvad er så situationen omkring denne sag? Regeringen kører altså videre på den måde, man har gjort i hvert fald i 8 år. Og de nærmeste, lårsidderne, standser den altså ikke. Det ved vi. Har vi andre muligheder for at gøre noget? Nej, arbejdsministeren har ret i, at det har vi ikke. For der er et andet flertal her i salen. Vi har fået konstateret ved mange lejligheder, at vi heller ikke i den sag kan komme til at gøre noget.

Kan arbejdsministeren huske forhandlingerne i december 1979? De 18 punkter? Hr. Poul Schlüter, der sammen med udmærkede partifæller kom til en forhandling med regeringen og sagde: vi har et svar, et alternativ, til alle 18 punkter? Også vedrørende overskudsdelingen. Et forslag, der var konstruktivt. Det var i hvert fald statsministerens ord, at hr. Poul Schlüter ved den lejlighed var kommet med noget realistisk og konstruktivt. Vi hørte ikke mere. Men der var altså også den forskel, at igennem vores forslag til en overskudsdeling ville vi ikke ændre samfundet, som hr. Hans Jørgen Jensen ønsker det, og som socialdemokratiet ønsker det. Men vi ville medvirke til at sikre, at man på de enkelte virksomheder – altså uden en central fond – kunne opnå dette, at medarbejdere af alle kategorier kunne få medarbejderskab, kunne gå ind i denne virksomhed som deltagere på en helt anden måde end hidtil. Det ville vi arbejde for, og det vil vi fortsat.

Det har glædet mig at høre igennem ventres ordførers tale – og jeg håber også, jeg hører det fra andre – at vi ikke er de eneste, der vil arbejde på, at vi kan få en sådan konstruktiv løsning. Men sådan som det er i øjeblikket, kan vi altså fastslå, at regeringen, socialdemokratiet, ønsker med denne sag først og fremmest at ændre samfundet og fastholder de tanker, man har haft hele tiden,